

har skænket denne Mand's Øtringer al mulig Opmærksomhed, idet de af ham angivne Punkter ere blevne nøiagtige undersøgte og blandt dem navnlig Amrum og Vist, om hvilke det er blevet oplyst, at Redningsstationer der vilde være mindre nødvendige — at det vil være ønskeligt at faae saa mange som muligt, er klart — paa Vist netop af den Grund, at der kommer det bratte Hav Øysten saa nær, at skjøndt der ganske vist der forekommer ikke saa Strandinge, ere de dog i Reglen ikke livsfarlige, fordi de Bedkommende kunne hjerpe sig selv i Land, eftersom de strande saa nær Øysten; paa Amrum af den modsatte Grund, fordi de farlige Steder ere saa langt borte, at man i de fleste Tilfælde ikke vil have nogen Idee om, at en Stranding finder Sted, førend den allerede er forbi, idet det foregaaer saa langt ude paa Havet, at Udflugten hindres af de høie Bølgeslag, ligesom ogsaa af den disede Luft, hvoraf enhver Søstorm ledfages. Jeg troer derfor, at baade Vist og Amrum med Rette ere udelukkede, og at der er givet tilstrækkelige Grunde til at antage, at Fanø er det Sted, der er bedst stillet til at anlægge en saadan Station. Med Hensyn til, at et æret Medlem af Mindretallet (Hasfelbalch) har ytret, at Afstanden fra de beboede Steder til Stranden er meget lang, og at den flade Strand ligeledes er meget lang, skal jeg bemærke, at paa den anden Side er den en saa fast Sandbund, at hvor Baaden ikke kan gaae, vil en Bogn meget let kunne komme ud, naar alle de Hensyn tages i Betragtning, der gjøre enhver Anvendelse i saa Henseende vanskelig. Det er ganske vist, at man ikke kan sige, at Sagen er affluttet med Oprettelsen af de Stationer, hvorom der i Udkastet er Tale, men det er min Mening, at dermed er der gjort, hvad der for Tiden med Billighed kan fordres. Naar der tales om, at man for at redde Mennekeliu ikke bør udsætte Mennekeliu, saa troer jeg dog ikke, at denne Sætning i dette Tilfælde kan haandhæves; thi kun ved at vove Liv kan man redde Liv, thi under stille og fredelige Forhold, hvor Redningsmandskabet kan gaae ud paa Søen uden at udsætte sig for Fare, vil dets Hjælp ikke behøves. Med Hensyn til Øvelstouren er det derimod ganske

vist, at det vilde være letfindigt derved at udsætte Mandskabet for øiensynlig Fare; men jeg troer ogsaa, at i det Tilfælde, som den ærede Rigsdagsmand (Madsen) sigtede til, var det ikke Stormveir — det var om ikke Magsveir, saa dog i alt Fald ikke et saadant Veir, der kunde medføre Livsfare — der bevirkede, at nogle Mennekeliu tabtes; jeg antager nemlig, at den ærede Rigsdagsmand sigtede til dem, for hvis Efterladte der er opført en Sum paa Budgettet. Jeg troer, at det her var tilfældige Omstændigheder eller maaskee egen Forfeelse, der bevirkede denne Ulykke, Tabet af Mennekeliu, og ingenlunde saa ugunstige Veirforhold, at det kan siges, at det var letfindigt, at Øvelstouren foretoges.

Udvalget har i Slutningen af sin Betænkning henviist til en overmaade vigtig Gjenstand, at der nemlig med Hensyn til de Mennekeliu, der i alt Fald ere os allernærmest, bore egne Fiskere, kunde være megen Anledning til at gjøre Noget, for derved at fiske deres Liv, og det er ganske vist, at Fiskeriet, om end ikke hyppigt, saa dog jævnligen, kræver ikke saa Offre. Jeg maa imidlertid i den Anledning bemærke, at det jo rigtignok synes nærmest at være de Paagjældendes egen Sag, da der jo dog ikke her kan være Tale om at træffe store offentlige Foranstaltninger, men, saavidt jeg kan skjønne, kun om Tilveiebringelsen af Korbølter og andre Ting, hvorved man kan fiske sig, og det vilde vistnok være i høi Grad ønskeligt, om enhver Fiskerbaad paa de farlige Steder ved Øysterne var forsynet dermed. At denne Sag fortjener den største Opmærksomhed, er ganske klart; hvorvidt der imidlertid fra det Offentliges Side vil kunne gjøres Noget i saa Henseende, er jo en Sag, som efter Bemærkningerne i Udvalgets Betænkning naturligtvis vil være Gjenstand for Regjeringens Overveielse. — Det er endvidere blevet bemærket fra flere Sider, at det ikke gaaer an under Redningsvæsenet at indbrage Spørgsmaalet om Strandingsvæsenets Organisation, og at det vilde være høist ubilligt at tilskrive Redningsmandskabet eller dets Føvere de Ulemper, der muligen med Hensyn til Strandingsforholdene hist og her kunde finde Sted.